

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se věnuje problematice venkovní výuky přírodopisu na 2. stupni základních škol. Nejprve je vymezena historie a současnost venkovní výuky, kde je věnována pozornost historii a definování pojmu venkovní výuka, formám a metodám venkovní výuky, stejně tak i přínosům a bariérám při realizaci venkovní výuky. Rovněž je zde popsána venkovní výuka v kontextu kurikulárních dokumentů a ŠVP vybraných ZŠ.

Pro praktickou část práce je zvolen sběr a analýza dat prostřednictvím strukturovaného anonymního dotazníku. Součástí je i podzimní výuková lekce pro 2. stupeň ZŠ, kdy se po její realizaci ukázalo, že aktivita byla dobře přizpůsobena věku žáků i časové dotaci, ale jako problematické se jevílo pro žáky určování dřevin výhradně podle atlasu a nízké venkovní teploty.

Výsledky ukázaly, že více než polovina respondentů venkovní výuku do svého vyučování zařazuje minimálně jednou za čtvrtletí. Dále že venkovní výuka představuje pro dotázané učitele nezbytnou součást výuky, lépe se díky ní propojuje učivo se skutečnými přírodními objekty a zpestřuje se tak i výuka přírodopisu, stejně tak se i rozvíjí pozorovací dovednosti. Nejčastější motivace respondentů spočívala v atraktivnějším způsobu výuky, zvýšení zájmu o přírodu u žáků, společné zážitky a rozšíření aktuálního učiva. Respondenti považovali za nejméně vhodná pro venkovní výuku témata z tematického okruhu Biologie člověka a jako nejvhodnější Základy ekologie.